

Københavns Kommunalbestyrelse. Nu staaar hele Kommunalbestyrelsen bagved Forslaget, men den højtærede Indenrigsminister skyder det alligevel til Side, han tør ikke lade Kommunen selv afgøre, om det er forsvarligt at gaa saa højt. Man skulde dog tro, at den højtærede Minister kunde overlade det til Kommunen uden at lade Staten optræde som Formynder for Københavns Kommune. Hvis man ser paa, hvorledes Statens Finanser har været styret i den senere Tid, bliver man egentlig ikke saa imponeret, at man føler det absolut paa-krævet, at Staten skal optræde som Hovmester for Københavns Kommune.

Ministeren vil ikke høre Tale om den Erstatning, som er paaapeget af det københavnske Udvalg; vil Kommunen sætte Børnefradraget op, maa den undvære de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; en lempelig Forøgelse af Erhvervsskatten for de højere Skatters Vedkommende, som Kommunalbestyrelsen har gjort Indstilling om at faa gennemført, kan der slet ikke være Tale om, der skal forhandles med Sogneraadforening og med Købstadsforening, før dette Spørgsmaal kan ordnes i Hovedstaden. skønt det dog først og fremmest er dér, det kan faa Betydning, medens det ikke har nogen nævneværdig Betydning for Landkommuner eller Købstæder. Jeg for mit Vedkommende beklager meget denne Holdning fra Ministerens Side. I Fjor kunde man have løst hele dette Spørgsmaal ved at følge samme Regel for Kommunen, som den højtærede Finansminister foreslog for Staten, nemlig at beskattede Selskabernes udenlandske Fortjeneste, det vilde kun have drejet sig om nogle enkelte Selskaber, hvis Regnskaber udviste en overordentlig stor Fortjeneste. I Aar er denne Vej spærret. Finansministeren har gjort disse Selskaber fri for at betale Skat til Staten, og der er jo ingen Sandsynlighed for, at han vil lade dem betale en Skat til Kommunen. Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sagde, at jeg i Fjor havde beskæftiget mig med en Fugl paa Taget uden at fange den; i Aar vil det ikke heller være muligt at fange den, for den højtærede Finansminister har i Mellemtiden skudt den.

Derfor har Kommunen altsaa søgt en anden Udvej; men hos Indenrigsministeren møder man stadig den samme sejge Modstand mod Kommunalbestyrelsens Forslag. Det forekommer mig beklageligt, og jeg haaber for mit Vedkommende, at Forhandlingen her i Tinget vil føre til det Resultat, at man ændrer Lovforslaget paa dette Punkt i Overensstemmelse med, hvad der er indstillet af Københavns Kommunalbestyrelse.

Det kniber for Tiden meget for Familieforsørgere med at skaffe Skatten, og jeg tror, at hvis man indførte et rigeligt Børnefradrag, vilde det være en Lempelse for mange Familier. Jeg kan derfor slutte mig til det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, naar han bebuder et Ændringsforslag paa dette Punkt, og skal i øvrigt med denne Reservation anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Indenrigsministeren (Kragh). Jeg takker for den Tilslutning til Lovforslaget, som er fremkommet fra samtlige ærede Ordførere, idet jeg ganske særlig takker det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg for de Udtalelser, han fremsatte, og som ganske falder i Traad med de Bemærkninger, der fremkom fra min Side ved Lovforslagets Fremsættelse. Jeg forstaaer, at man fra alle Sider i og for sig er veltilfreds med, at man nu, hvad Børnefradraget angaar, gaar op fra de hidtil fastsatte 300 Kr. til 400 Kr. At de ærede Ordførere for Socialdemokratiet (Fr. Andersen) og det radikale Venstre (Elna Munch) naturligvis maa søge at skjule denne Tilfredshed med nogle bitre Bemærkninger, undrer mig i og for sig ikke, og det skal gerne være dem tilgivet. Men naar de to ærede Medlemmer saa stærkt beklager, at Kommunalbestyrelsens Beslutning med Hensyn til de 500 Kr. ikke er blevet fulgt, vil jeg dog gerne bede dem om at erindre, at Københavns Magistrat har indtaget den Stilling, at den, under Hensyn til at Skatteindtægten neppe tør forventes at blive større i Skatteaaret 1923—24 eller de nærmest følgende Skatteaar, har ment det rettest at søge det nugældende Børnefradrag opretholdt, og at det nedsatte Udvalg vel er naaet til Enighed om at stille Forslag om, at Fradraget forhøjes fra 300 Kr. til 500 Kr., men ganske har sluttet sig til Magistratens Betragtning om, at Skatteindtægten ikke tør paaregnes at blive større i 1923—24 og de nærmest følgende Aar end i 1922—23, og at man derfor har været klar over, at det neppe vil kunne lade sig gøre at nedsætte Skatteindtægten ved en Forhøjelse af Børnefradraget, medmindre der ad andre Veje skaffes Dækning for Nedsættelsen. Det er ikke nok, at de to ærede Medlemmer peger paa, at man er blevet enig om at udtale Ønsket om en Forhøjelse fra 300 Kr. til 500 Kr., men man maa dog, naar man vil tale redeligt om Sagen, ogsaa mindes, under hvilke Forudsætninger man har opnaaet denne Enighed.